

W starszym wieku dużo pielgrzymowała do świętych miejsc: Rzymu, Ziemi Świętej. Jest orędowniczką pątników i dobrej śmierci. Wraz ze św. Katarzyną ze Sieny i św. Teresą Benedyktą od Krzyża jest współpatronką Europy, a także patronką Szwecji. Troszczyła się o jedność Kościoła

Brygida urodziła się w 1303 roku w Finstad koło Uppsali (Szwecja). Pochodziła ze szlacheckiego rodu. Wcześniej straciła ojca. Matka szybko wydała ją za mąż, choć dziewczyna wolała zakon. Na szczęście wybrał się Ulf Gudmarsson, okazał się człowiekiem szlachetnym i równie pobożnym jak Brygida. Byli szczęśliwym małżeństwem, w którym urodziło się 8 dzieci. †

Kiedy dzieci dorosły, małżonkowie razem wybrali się na Camino de Santiago (Hiszpania). Dotarcie do sanktuarium św. Jakuba zajęło im dwa lata. Niestety, podczas drogi powrotnej Ulf zachorował i niedługo po przybyciu do Szwecji odszedł do wieczności. Małżonkowie przeżyli razem 28 lat.

W tamtym czasie Brygida była już szeroko znana nie tylko w swoim kraju. Utrzymywała kontakt z najtęższymi intelektualnie i duchowo teologami swoich czasów. Była jedną z najlepiej wykształconych kobiet XIV wieku. W „Księdze Objawień” Brygida spisywała przepowiednie dotyczące Kościoła, papieży żyjących w jej czasach, losów państw i ich ówczesnych władców. Była przekonana, że pisze to, co jej dyktuje Chrystus. Nawoływała do poprawy obyczajów, groziła karami Bożymi. Spisana treść jej wizji w odpisach krążyła po Europie.

Główną troską Brygidy był powrót papieża z Francji, czyli tzw. niewoli awiniońskiej, do Rzymu (Włochy). Martwiła ją też rosnąca liczba sekt, gdyż pragnęła jedności Kościoła. Korzystała ze swoich kontaktów i autorytetu, by zażegnywać międzynarodowe konflikty, wskazywać błędy i reformować relacje w Kościele. W celu modlitwy w tych intencjach stworzyła Zakon Najświętszego Zbawiciela (brygidki).

Św. Brygida Szwedzka: patronka pielgrzymów

Wpisany przez ks. Юрый Марціновіч
08.07.2018 00:00

Zmarła, jak sama przepowiedziała, 23 lipca 1373 roku w Rzymie.

W jej pogrzebie wzięły udział tłumy wiernych. Kroniki głoszą, że z okazji pogrzebu Brygidy wielu chorych zostało uzdrowionych. Ciało kobiety poprzez Korsykę, Styrię, Morawy i Polskę sprowadzono do Szwecji, gdzie złożono w klasztorze w Vadstena, który założyła.

Dzięki staraniom córki Katarzyny, w przyszłości również świętej, została kanonizowana już w 1391 roku. W 1489 roku relikwie matki i córki złożono w jednej urnie. Po przejściu przez Szwecję w 1595 roku na protestantyzm relikwie te zaginęły.

Czego możemy się nauczyć od św. Brygidy?

Święta wzywa, byśmy wrócili do źródła. Wskazuje, że jedyną drogą do szczęścia wiecznego jest trwanie przy Bogu. Jest to szczególnie aktualne dziś, kiedy wartości chrześcijańskie spycha się na margines życia.

Ciekawe!

Św. Brygida założyła tzw. klasztor podwójny (w średniowieczu zjawisko dość częste). W jednym skrzydle mieszkały mniszki, w drugim – mnisi. Spotykali się jedynie w kaplicy na liturgii, a komunikacja między wspólnotami odbywała się za pomocą obrotowej półki, nazywanej bębniem. Do żeńskiej części budynku miał wstęp wyłącznie kapłan sprawujący obowiązki spowiednika siostr.

Z ust świętej

„Naprawdę mądry jest ten, kto zna jedno słowo: miłość”.

Wspomnienie liturgiczne

Kościół wspomina św. Brygidę Szwedzką 23 lipca.